

РЕШЕНИЕ

№ 18966

гр. София, 07.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4930** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 77, ал. 3 от Закона за водите (ЗВ).

Образувано е по жалбата на „Национална електрическа компания“ ЕАД (НЕК ЕАД), ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор М. Г., чрез пълномощника му –ст.юрк.М. срещу т.2.3 и т.2.4 от Решение № РР-5700/24.04.2024 г., издадено от директора на Басейнова дирекция "Източнобеломорски район" (БД ИБР) за продължаване срока на действие и изменение на Разрешително № 31510590/18.12.2017 г. на НЕК ЕАД за водовземане от подземни води за питейно –битови нужди на ВЕЦ“Батак“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт в частта по т.2.3, поради съществени нарушения на процесуалните правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че в оспореното решение изобщо не е обсъдено обстоятелството, че ВЕЦ “Батак“ попада в изключенията от общото правило по чл.46, ал.1, т.3 от Закона за водите.

В оспорването на т.2.4 от решението се твърди, че същото макар и законосъобразно е с изключително кратък срок за изпълнение – два месеца, в които било обективно невъзможно да се изпълни същото, тъй като прилежащият терен към ВЕЦ “Батак“ попадал в частна държавна собственост – горски фонд. Въпреки това, до момента на подаване на жалбата НЕК ЕАД задействал и провел процедура по учредяване на

санитарно –охранителна зона (СОЗ), както и процедура по обособяване на I –ви пояс на СОЗ в самостоятелен имот, съгласно изискванията на Закона за кадастъра и имотния регистър.

В жалбата се сочи, че с писмо изх. № ФЦ-04-00-6/04.07.2023 г. НЕК ЕАД е поискал съдействие от министъра на земеделието и храните и от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите за инициране на процедура по изключване на прилежащия към ВЕЦ “Батак“ терен от горския фонд.

НЕК ЕАД е иницирал и процедура за смяна на предназначението на терена на ВЕЦ “Батак“ и пред АГКК. Освен това НЕК АД с писмо изх. № ВЦ-104-00-3-5/27.07.2023 г. изпратил запитване към БД ИБР за разрешаване на проблемите около смяната на „трайното предназначение на територията“ и „начина на трайно ползване“, с цел да бъде продължена процедурата по учредяване на СОЗ. С писмо изх.№ РД-10-242-1/15.08.2023 г. бил получен отговор от БД ИБР, в който се указвало, че е достатъчно НЕК ЕАД да представи скица с актуалните характеристики на имота (вид територия и трайно предназначение). След получаване на този отговор от страна на НЕК ЕАД била проведена процедура по възлагане на обществена поръчка за трасиране на границите на СОЗ и закупуване на табели. Сключен бил договор за трасиране на границите на санитарно-охранителни зони, закупена била мрежа за ограждане на първия пояс.

В жалбата се излагат аргументи, че поради забавяне на процедурата за възлагане на обществена поръчка за доставка на табели и врати за маркиране на СОЗ, срокът за финализиране на процедурата по учредяване на СОЗ и входиране на документи, съгласно т.2.4 от оспореното решение, не можел да бъде спазен.

По изложените съображения се претендира отмяна на оспореното решение в т.2.3 и т.2.4 и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание, проведено по делото, жалбоподателят се представлява от юрк.М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена от съда. Допълнителни аргументи в тази насока развива в представени писмени бележки. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и платената ДТ.

Ответникът – Директор на БД ИБР, чрез процесуалния си представител – юрк.Д. изразява становище за неоснователност на жалбата. Съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и отправя искане към съда, в случай, че уважи жалбата, да присъди минимално юрисконсултско възнаграждение на насрещната страна.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

„Национална електрическа компания“ ЕАД е титуляр на Разрешително № 31510590/18.12.2017 г. за водоземане от подземни води за питейно –битови нужди на ВЕЦ“Батак“.

Със заявление вх. № ЦУ -24-00-386/17.10.2023 г. е поискано да бъде продължено Разрешително № 31510590/18.12.2017 г., издадено от Директора на Басейнова дирекция "Източнобеломорски район" – Пловдив.

По така депозираното заявление е постановено Решение № РР-5700/24.04.2024 г., което в оспорените си части гласи следното:

т.2.3. Добавя се раздел „Условия за отвеждане, заустване и пречистване на отпадъчни

води“, който придобива следното съдържание: “Отпадъчните води, формиращи се от обекта подлежат на разрешителен режим, съгласно чл.46, ал.1, т.3 от Закона за водите, за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, за което следва да се подаде заявление в БД ИБР за провеждане на процедура в срок до шест месеца от влизане в сила на настоящото решение“.

т.2.4. В частта „Условия, при които се предоставя правото на водовземане“, като същата придобива следното съдържание: „1. Съгласно приложението, неразделна част от разрешителното 2. Да се финализира процедурата по учредяване на санитарно-охранителна зона. Срок: До два месеца от влизане в сила на настоящото решение“.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирана страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 77, ал. 3 от ЗВ, с оглед на което е процесуално допустима.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери административния акт издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Производството по изменение и продължаване на издадено разрешително за водовземане и водоползване е регламентирано в Раздел III на Глава четвърта от Закона за водите (чл. 72 и сл.) Съгласно чл. 78, ал.2 от ЗВ - Органът по чл.52, ал.1 продължава срока на действие на разрешителното, когато:

1. молбата е подадена в срока по ал. 1;
2. не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси, и
3. са изпълнени условията на издаденото разрешително.

Предвид обстоятелството, че случаят не попада в някоя от хипотезите по чл. 52, ал. 1, т. 1-3 от ЗВ, то издаването на процесното решение е от компетентността на директора на басейновата дирекция (арг. от т. 4 на същата разпоредба), конкретно Източноромански район, с оглед нормата на чл. 152, ал. 1, т. 3 от ЗВ във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 5 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции. Съответно, оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Решението е издадено в изискуемата се писмена форма, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Не се установяват и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Оспореното решение обаче е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби.

От текста на първоначалното Разрешително за водовземане от подземни води, чрез съществуващи водоземни съоръжения № 31510590/18.12.2017 г., издадено на НЕК ЕАД и приложено към материалите на делото се установява, че в него няма изискване за разрешаване за отвеждане, заустване и пречистване на отпадъчни води. В чл.46 от

Закона за водите и в чл.166 от Наредба № 1 от 10.10.2007 г. за проучване, ползване и опазване на подземните води (изм. и доп., бр. 102 от 23.12.2016 г., в сила от 23.12.2016 г.) се съдържат изискванията за издаване и съдържанието на разрешителното за водоземане или ползване на подземен воден обект. Въвеждането на други условия или задължения на водоползвателя, извън нормативните такива, както е в конкретния случай, води до незаконосъобразност на акта, поради несъобразяването му с материалноправните разпоредби. Съдът намира за основателно твърдяното от жалбоподателя, че неправилно административния орган в решението си се е позовал на §12, т.1 от ПЗР на Наредба № 1/2007 г., тъй като първоначалното разрешително е издадено една година след последното изменение на цитираната наредба.

Съдът не споделя изложеното от процесуалния представител на ответника, че „жалбоподателят не е посочил никакви доводи и аргументи, с които да докаже, че минималното му денонощно количество е до 10 куб.м. на денонощие, нито, че е осигурено най-малко първично пречистване на отпадъчните води“. В тази връзка, следва да се отбележи, че в случая административното производство е образувано по подадено заявление за продължаване срока на действие на разрешително, поради което от страна на заявителя не се изисква да представя конкретни доказателства и аргументи, каквито е представил при депозиране на първоначалното си искане през 2017 г. до адм.орган за издаване на процесното решение. Тогава е било прието от адм.орган, че не са налице обстоятелства за издаване на отделно разрешително за заустване, т.е. налице е изключението по чл.46, ал.4, т.1 от ЗВ. До датата на издаване на оспорваното решение не е последвало изменение на обекта, няма изменение и на приложимата нормативна база, поради което и решението в т.2.3 се явява незаконосъобразно.

На следващо място, що се касае до оспорената т.2.4 от Решение РР-5700/24.04.2024 г., издадено от директора на БД ИБР, изрично следва да се поясни, че не се оспорва нейната материалноправна законосъобразност, а се оспорва само дадения срок за изпълнение на задължението да се финализира процедурата по учредяване на санитарно-охранителна зона. В тази връзка съдът напълно споделя тезата на жалбоподателя, че НЕК ЕАД се легитимира като собственик на ВЕЦ“ Батак“ с Акт за частна държавна собственост № 1098/06.04.1998 г., поради което обективно няма възможност да учреди санитарно-охранителна зона, без разрешението на собственика в краткия срок от два месеца. От страна на жалбоподателя са представени доказателства за провеждане на процедура по учредяване на СОЗ: Заповед за учредяване на СОЗ № СОЗ –М-378/26.11.2019 г.; извършено е трасиране на границите на териториите на пояси: I - ви, II-ри и III- ти; предприети са действия по провеждане на процедура по възлагане на обществена поръчка за доставка на табели и врата за маркиране и заключване на I – ви пояс на СОЗ и изграждане на ограда.

В хода на съдебното производство беше представено писмо до изпълнителния директор на НЕК ЕАД, с което се удължава срока на т.2.4 от решението до края на 2024 г., докато следва да приключи процедурата за учредяване на СОЗ.

Гореизложеното мотивира извод за основателност на жалбата, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК следва да се отмени Решение № РР-5700/24.04.2024 г., издадено от директора на Басейнова дирекция "Източнобеломорски район" (БД ИБР) за продължаване срока на действие и изменение на Разрешително № 31510590/18.12.2017 г. на НЕК ЕАД за водоземане от подземни води за питейно –битови нужди на ВЕЦ“Батак“, в оспорените му части

–т.2.3 и т.2.4 от същото.

При този изход на правния спор, основателно е искането на процесуалния представител на дружеството –жалбоподател за присъждане на сторените по делото разноски. Ето защо и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 150 лева, от които 50 лева за държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК АПК, Административен съд- София град, 29 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т.2.3 и т.2.4 от Решение № РР-5700/24.04.2024 г., издадено от директора на Басейнова дирекция "Източнобеломорски район" (БД ИБР) за продължаване срока на действие и изменение на Разрешително № 31510590/18.12.2017 г. на НЕК ЕАД за водовземане от подземни води за питейно –битови нужди на ВЕЦ“Батак“.

ОСЪЖДА Басейнова дирекция "Източнобеломорски район"- Пловдив, Булстат[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „Национална електрическа компания“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване в 14-дневен срок от връчването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: